

[Knud Jespersen.]

bliver 75. Af den foran omtalte kapitalvinding på 180.000 kr. bliver der altså en ekstraskat på nu 195.000 kr.“ Forslagsstillerne må have os undskyldt. Dette kræver da vist ikke en dokumentation, for det er umuligt, men en sandsynliggørelse af, hvordan man når frem til sådanne luftige påstande.

Vi så gerne, at dette lovforslag ikke var fremsat, og vi vil gøre alt, hvad vi kan, for at det ikke skal blive vedtaget.

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg føler mig specielt tilkaldt af hr. Ømanns efterlysning af nogen, der ville gå imod skat på arbejdsfri indkomst. Det vil jeg gerne gøre. Ikke fordi jeg ikke kunne tænke mig at lave skat på arbejdsfri indkomst, hvis der blot var den mindste sandsynlighed for, at man med rimelighed kunne fastslå, hvad der var arbejdsfri indkomst, men at lægge skat på noget, hvor man ikke ved, hvor meget af det der er inflation, og hvor meget der ikke er inflation, det betragter jeg som noget, man simpelt hen skal lade være med, for ellers kommer man uvægerlig til i individuelle tilfælde at ramme helt forkert, og det er jo altså også det, massevis af eksempler viser at man har gjort.

Jeg er jo en af dem, der har gjort hele løbet med. Jeg har medansvaret for den oprindelige skrappe kapitalvindingsafgift, og det skal jeg ikke fragå. Jeg troede, at her var der et område, hvor man kunne råde bod på mange af de uretfærdigheder, som indkomstskatten i øvrigt byder på. Det har jeg for længst opgivet. Man har oven på indkomstskattens almindelige urimeligheder, de, der ligger i hele systemet, bygget ekstra urimeligheder op, og kapitalvindingsafgiften er blevet en af de værste, en af dem, der virkelig rammer fuldstændig i flæng.

Den ene grund til, at jeg går imod nu og derfor støtter det lovforslag, der ligger, er simpelt hen den, at man er på fuldstændig gyngende grund, når man skal afgøre, hvad det er man skal beskatte med ikke en 2-3 pct. eller med nogle få procent, men med en høj procent. Den anden er det ideologiske sludder rent ud sagt, som danner begrundelsen, nemlig arbejdsfri indkomst. Alle disse argumenter, der osrer langt væk af gul misundelse, af klassehad, og jeg ved ikke hvad. Alt det, der hører tiden omkring første ver-

denskrig til, det skal vi stadig væk arbejde i skyggen af. Det er helt urimeligt.

Derfor mener jeg, at det som et led i de almindelige bestræbelser for at få ryddet op i skattejungen, og hvor vi især sætter ind på at bearbejde indkomstskatten, fordi den er det store, den er det altomfattende, er vigtigt, at man gør noget, sådan som mit parti har gjort det med hensyn til ejendoms-skatter og forskellige andre ting, selskabs-skatter. Formueskatten kommer man også til at kigge på, ikke fordi det i sig selv gør noget, om folk med formue betaler skat, men fordi de kommer til at betale skat helt vilkårligt og helt urimeligt. På samme måde her.

Jeg kan kun ønske, at man under det udvalgsarbejde, der bliver resultatet af det forslag, der er fremsat nu, skaffer flertal for i hvert fald nogle små forbedringer og så i øvrigt holder gryden i kog, for så er der ikke tvivl om, at der ikke går mange år, førend denne lov om kapitalvindingsafgift går samme vej, som loven om grundstignings-skyld og forskelligt andet gik for en halv snes år siden. Det er udviklingen, og den kan hæmmes, men standses kan den ikke.

Wihjelm (VS):

VS er naturligvis imod et forslag som det, der ligger her. Vi mener, at det er den modsatte vej, man skal gå, altså i retning af at inddrage flere områder af arbejdsfri indkomster under beskatning.

Jeg vil da godt sige, at for så vidt giver jeg hr. Stetter ret i hans påvisning af, at der er selvmodsigelser, der er inkonsekvenser i måden, man rammer disse forskellige kapitalgevinster på, alt efter om de fremstår af erhvervsjendomme eller af private ejendomme, eller hvordan det formelt viser sig på papiret. At disse behandles forskelligt, er for så vidt ulogisk. Men jeg vil da godt også tilføje, at det er der jo en anden løsning på end den, hr. Stetter åbenbart var tilhænger af, en anden løsning, der inddrager begge kategorier, noget, som hr. Stetter vil få mulighed for at forholde sig positivt til ved de sidste to sager, der er til behandling her i dag.

Kristeligt folkepartis ordfører var usædvanlig klart inde på, at dette er betingelsen for at bevare det kapitalistiske system. Jeg synes sådan set, at det er al ære værd, at det